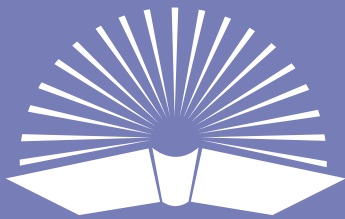

myShliach
מהלכה לדוברי עברית

חברותא

חומר לימוד שבועי

פרשת
וישקח

myshliach.net

וישקח

לקו"ש חלק א' ע' 63 ואילך
מתורגם ללה"ק

כ"ק מו"ח אדמו"ר סיים: תשובתו של אדמו"ר הזקן אל השר הצילה את אדמו"ר עצמו מדרגה של "כלות הנפש", כי אדמו"ר הזקן היה שרוי בשמחה גדולה על אשר זכה להיחבש בבית הסוהר ולמסור נפשו עבוד תורת הבעש"ט והרב המגיד, והיתה לו הרגשת תענוג כה גדולה עד כדי כלות נפשו כמעט, אך כשהתבונן שהקב"ה פונה אל כל אדם בשאלה נוקבת: איכה? – ההשלים את המוטל עליו? – התבוננות זו פעלה עליו להשאיר למטה, נשמה בגוף, כדי להשלים את הענינים שלמטרתם ירדה נשמתו למטה.

י"ד. – מאורע שאירע לאחד מנשיאינו רבותינו הקדושים ואשר סופר ונמסר לנו ע"י נשיא ורועה ישראל – משמש כהוראה לצאן מרעיתו – עדת החסידים, ובאמצעותם

י"ג. כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר: בשעה שאדמו"ר הזקן היה חבוש בבית האסורים טיפל בחקירתו נציגו האישי של המיניסטר, שהיה בקי בתנ"ך וידען בעניני יהדות.

אחת השאלות שהציג לאדמו"ר הזקן היתה בפירושו של הפסוק³² "ויקרא ה' אלקים אל האדם ויאמר לו: איכה?" – וכי לא ידע הקב"ה היכן מצוי אדם הראשון? אדמו"ר הזקן השיב לו בדבריו של רש"י על כך. נענה השר: את אשר אומר רש"י ידוע לי, אלא שרצוני לשמוע מה בפי הרבי. אמר לו אדמו"ר הזקן: כשאדם הוא בגיל פלוני – וכאן נקב אדמו"ר הזקן את מספר השנים המדויק שהיה אז לשר – פונה אליו הקב"ה בקריאה נוקבת: איכה? הידועה לך מטרת בריאתך עלי אדמות, מה מוטל עליך ומה הספקת לעשות?

מתוך כך שאדמו"ר הזקן גילה ופירסם את רזי הרזים שבתורה לכל בני ישראל, ע"י הבאתם לידי התלבשות בשכל, בחכמה בינה ודעת, של הנפש האלקית ובאמצעותם – בשכל, בחכמה בינה ודעת, של הנפש השכלית והבהמית, עד כדי כך שהם מקיפים את הגוף הגשמי כולו, כתוצאה מכך נהיה קטרוג, למעלה, שהביא ליצירת הקטרוג והמאסר למטה.

וכן – הנצחון והגאולה שבאו למטה מקורם בכך שלמעלה ניתנו הרשות והכח והציווי לגלות רזי רזים לשכל האנושי, ועל כן באה למטה גאולת אדמו"ר הזקן ותורת החסידות.

כיצד יתכן, אמנם, להביא רזי הרזים – שמטבעם מביאים לדרגת כלות הנפש והעדר מציאות עצמית – לידי "התישבות", על ידי הלבשתם בשכל אנושי?

דבר זה אופשר ע"י כך שאדמו"ר הזקן קלט, במעמדו של "כלות הנפש", את קריאת "איכה?" את השאלה העילאית המופנית אל כל אחד – האם השלים את מטרת הבריאה לעשות לו יתברך, דירה בתחתונים. קריאה ושאלה זו מעניקה לתחתונים את

לכלל ישראל:

על כל יהודי לדעת כי השאלה "איכה" מופנית אל כל אחד פעם אחר פעם, אל הגדול שבגדולים ואל הקטן שבקטנים, אלא שתוכן השאלה הוא לכל אחד בהתאם למהותו.

אל האחד מופנית – השאלה "איכה" – תביעה ודרישה להמנע מכלות הנפש (שבדוגמת הנאמר בבני אהרן³³: "בקרבתם לפני ה' – וימותו"), כי אם לבצע את שליחותו ועבודתו למטה והגשמת הכוונה של "דירה בתחתונים, לו יתברך.

ואל האחר מופנית – השאלה "איכה" – קריאה להמנע מהתמסרות למילוי תאוות או דומה לזה, כי אם להתחזק בלימוד התורה וקיום המצוות.

והדרישה מהוה גם סיוע, נתינת כח ועזר, לכל אחד לבצע את עבודתו ולהשלים את מטרת בריאתו בשמחה וטוב לבב.

טו. את הקשר שבין שאלת "איכה" למאסרו של אדמו"ר הזקן – יש למצוא בהבא להלן:

מאסרו של אדמו"ר הזקן נבע, כידוע, מן הקטרוג שהתעורר למעלה על גילוי רזין דאורייתא – תורת החסידות.

כמוכן. בחודש השלישי לתשרי – חודש כסלו – חל "מתן תורה", הגילוי, של פנימיות התורה.

התשובה היא, כידוע, בדרגה נעלית מן התורה³⁸, והראיה: היא מועילה לתקן פגם בתורה. למרות זאת הרי כמקור לענין התשובה משמשת התורה עצמה.

כן גם פנימיות התורה – שגילוייה חל בחדש כסלו – מקורה במתן תורה שבחדש סיון, שהרי בשעת מתן תורה בסיון ניתנו כל הענינים שבתורה. אפילו התורה שהמלך המשיח עתיד לגלות וללמד, שהיא הבחינה העמוקה ביותר בתורה, כנאמר במדרש³⁹ שהתורה של עכשיו היא הבל לגבי תורתו של משיח – גם היא ניתנה בשעת מתן תורה בסיון.

אלא שבמתן תורה בסיון היתה פנימיות התורה בהעלם, וגילוייה היה בחדש כסלו, השלישי לחודש לתשרי שהוא חודש עבודת התשובה. וגילוי זה של פנימיות התורה, והפצת המעינות חוצה, מהווים הכנה לגילוי המשיח.

יז. כיון שחודש כסלו הוא זמן של גילוי ענין חדש בתורה, פנימיות התורה יש בו גם גילוי ענין חדש בעולם – ענין הנסים.

בתורת החסידות מבואר יפה ענינם של הנסים: לאמתו של דבר גם

האפשרות להכין את עצמם כפי שהם במציאותם – דירה לעצמות הבורא ית'.

כך הוסרו כל ההגבלות וההפרעות, שכן כאשר מבצעים את הדבר בשליחותו ובכוחו של הקורא "איכה?" שהוא "נמנע הנמנעות"³⁴ ונושא הפכים – ישנה האפשרות להביא גם את בחינת "סתים דאורייתא" לידי גילוי – גילוי המעורר ומגלה אתו את בחינת "סתים שבנשמה" הקשורה בבחינת סתים דקוב"ה"³⁵.

(משיחת י"ט כסלו, תשח"ו)

טז. על חודש כסלו נאמר שהוא דומה לחודש סיון. כשם שחודש סיון הנו השלישי לחודש ניסן שגם הוא ראש השנה כמבואר במשנה³⁶, כן חודש כסלו הנו השלישי לראש השנה שבחודש תשרי.

ההבדל הוא שעבודת ה' בחודש ניסן היא בבחינת עבודת הצדיקים, שהרי יציאת מצרים היתה כענין של התגירות ו"גר שנתגייר – כקטן שנולד דמי"³⁷ כיון שאין עליו כל חטאים וענינים שאינם כדבעי. ובחודש השלישי לניסן – חודש סיון – ניתנה התורה.

לעומתה עבודת ה' בחודש תשרי היא בבחינת עבודת בעלי תשובה,

שהוא גילוי נעלה ביותר, כפי שהרמב"ן כותב⁴¹ בשם המדרש שהקב"ה אמר לאהרן: שלך גדולה משלהם, נרות חנוכה הם בדרגה נעלית יותר מאשר נרות המקדש, כי נרות המקדש אינם קיימים לעולם ונרות חנוכה קיימים לעד.

וכן הנס הבא של חודש כסלו – נס י"ט כסלו – בהפצת תורת החסידות, הנו ענין הקיים לעד ולעולמי עולמים, שכן הפצת מעיינות החסידות מהוה כלי והכנה לגילוי המשיח.

(משיחת ש"פ תולדות, תשי"ז)

תודתנו נתונה למכון לוי יצחק על האישור להדפסת השיחה התרגום באחריותם בלבד!

ההנהגה הטבעית ענינה נס⁴⁰, אלא שכיון שהיא תדירה – אין ניכר בה הנס, עד שעלולה להיווצר הטעות ח"ו שיש בירה ללא מנהיג ח"ו. אבל משמתגלה נס, החורג מגדר הרגילות, נוצר גילוי חדש.

ומשום כך – חודש כסלו הנו חודש של נסים. בחודש זה שורר הרי גילוי חדש בתורה, וכיון ש"אסתכל באורייתא וברא עלמא" נמשך הדבר גם בהנהגת העולם, על ידי הגילוי החדש שהוא זמן של נסים.

ולכן אירע בחודש כסלו נס חנוכה, נס השמן – המסמל את רזי הרזים –

וישרח

מתורגם ללה"ק

מן הכתוב בפרשתנו (פרק לג פסוק יד) "עד אשר אבוא אל אדוני שעירה", נלמדת הלכה לכל יהודי. בגמרא מופיע: "ישראל שנודמן לו נכרי בדרך ושואלו לאן הולך – ירחיב לו את הדרך כדרך שעשה יעקב אבינו לעשו הרשע, דכתיב: עד אשר אבוא אל אדוני שעירה, וכתיב: ויעקב נסע סכתה". מפני הסכנה שנשקפת מצד הגויים בדרך, אין לומר להם את כוון ההליכה האמתית, שמא ימתינו שם על־מנת להתנפל ליהודי.

האם יעקב אמר לעשו דבר שאינו אמת? האם יעקב רמה אותו? אומר המדרש, שאמנם לא מצאנו מתי הלך יעקב לשעיר, כפי שאמר לעשו, אולם, לעתיד לבוא, אומר הנביא: "ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו, והיתה לה' המלוכה". יעקב מלכתחלה, כשהיה בסכנה ולא מסר לעשו את כוון הליכתו, אמר דברים שהם אמת גמורה. יעקב אכן מתעתד לבוא "אל אדוני שעירה", וזאת בזמן הגאולה.

התורה היא נצחית. בכל דור ובכל זמן, כאשר יהודי נצל מידי נכרי ששואלו להיכן מועדות פניו, הרי זה בזכות הנהגתו של יעקב אבינו, כשהיה במצב דומה. יעקב אבינו הרחיב את הדרך, ואמר שפניו ל"אדוני שעירה", וכך השפיע על פנימיות הנהגתו של כל יהודי בכל זמן, כאשר הוא מתמודד עם הגויים, ועם הרוח הגויית שמנשבת סביבו ומנסה להשפיע עליו.

מתי יתכן מצב שהגוי יכול לשלט על יהודי? רק כאשר היהודי נמצא בגלות, והוא חש ששם מקומו. כשהיהודי מתנהג כאלו הגלות היא מקומו הטבעי, אז הגוי חושב שהיהודי תחת שליטתו.

שהיהודי תחת שליטתו.

אולם, כאשר היהודי "מרחיב את הדרך", כאשר היהודי מודיע לגוי שהגלות אינה מקומו האמתי, וכל מציאותו בגלות אינה אלא תחנה בדרך, כאשר היהודי, בהתנהגותו, מקרין סביבו שהוא נמצא בדרך, שהוא צועד לקראת הגאולה, שהוא הולך "שעירה", אז בטל כוחו של הגוי, והוא אינו יכול לשלט עוד על היהודי. כאשר היהודי, בזמן שהוא אכן מצוי בגלות, מתנהג כמי שמצוי בדרך, עוסק בעבודת הברורים, שבירת החשך והכנת העולם לקראת הגאולה, על-ידי למוד התורה וקיום המצוות והפצתן בעולם – הרי אז הגוי, וכל מה שהגוי מסמל, מאבד שליטה על היהודי. היהודי שמתכוון לגאולה אינו מתבטל לפני הגוי, ואז מתרחש ההפך הגמור: "ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו, והיתה לה' המלוכה", במהרה בימינו ממש.

(מעובד על-פי 'לקוטי שיחות' חלק כ, עמ' 154-155, 164-165)

תודתנו נתונה למכון לוי יצחק על האישור להדפסת השיחה
התרגום באחריותם בלבד!

חודש כסלו, מאיפה שרק נסתכל עליו הוא חודש עמוס וגדוש בניסים, בנפלאות ובימים שאירעו בהם מופתים שמעל לדרך הטבע. זה מתחיל כבר בראש חודש, עת יצא הרבי לביתו לאחר אירוע הלב, ממשיך עם ב' כסלו ויו"ד כסלו, אחריהם חג הגאולה י"ט כסלו, וחותר את החודש כולו חג החנוכה שמציין את הנס הגדול שעשה השם למכבים על היוונים.

התמיהה:

עצרתם פעם וחשבתם מדוע כל הטוב הזה בחודש כסלו דווקא? לא יכלו לפרוס את כל הימים טובים הללו לעוד חודשים בשנה, מה פתאום הכל מתנקז לכסלו, מה מיוחד בחודש הזה שבגיננו הוא ממש "חודש הניסים".

הפתרון:

בחודש כסלו, בתאריך י"ט בו, מתרחש מתן תורה. ניתנת פנימיות התורה, מגיע חידוש לעולם - גילוי רזי התורה. חודש כסלו הינו החודש השלישי מאז חודש תשרי ותחילת השנה, בדיוק כמו חודש סיוון המהווה החודש השלישי מאז תחילת השנה אם נתחיל לספור בניסן. וכמו שבסיוון ניתנה התורה, כך אף בכסלו ניתנה פנימיות התורה. הגיע לעולם חידוש וגילוי חדש. וזוהי הסיבה לכל ניסי החודש: הגילוי הגדול, האור שהתגלה בזה החודש בי"כ כסלו, מתן תורה של פנימיות התורה.

להתנהג בצורה כזאת ולדאוג רק לעצמו בלי לחשוב על אף אחד?!", "זה באמת התנהגות לא יפה ולא מתאימה ככה להדאיג משפחה שלימה.. הסכים חיים, " זה גם לא כיבוד הורים" אמר שמוליק, " אבל תחשוב, אולי יש לו סיבה טובה שגרמה לו להתנהג ככה שאתם לא יודעים?", שאל חיים, "מה יכול להיות? הוא פשוט חצוף..". אמר יואב בכעס, " אתם יודעים כמה עוגמת נפש הוא גרם לכולם? והנה אני רואה שהוא בסך הכל נהנה לו בפרומוסקה בלי לחשוב על אף אחד... " אתה ממש צודק, אבל גם אם נראה לנו שאדם עשה מעשה רע, צריך לנסות לחשוב ולהתאמץ לדון אותו לכף זכות.. אולי כן יש כאן איזה שהוא סוד שאתם לא יודעים... אפשר לברר את זה" אמר חיים. יואב שתק לרגע, "אתה צודק. אתם תוכלו לעזור לי לנסות למצוא אותו ולברר באמת מה קרה? אני לא רוצה לפני זה לספר להורים שלי שראיתי אותו ולגרום להם להתרגש לחינם..." שאל יואב בחשש, " בטח! בשמחה!!"

המשך יבוא...

האם תדעו איזו הלכה מסתתרת?

שמוליק וחיים הביטו ביואב בציפיה, "מי זה האיש הזה שהיה ברכב?" שאלו שוב.

"זה... זה.. אני כמעט בטוח שזה היה דוד שלי, אח של אמא

שלי" אמר יואב בלחש, "באמת? מה הוא עושה כאן בפרומוסקה? לא ידעתם שהוא כאן?" שאלו אותו בבת אחת מספר שאלות. "אתם לא מבינים. זה יונתן אח של אמא שלי שנעלם לפני כמה חודשים!! יום אחד הוא השאיר מכתב לסבתא שלי ועזב את הבית, ומאז לא הצלחנו לעלות על עקבותיו, הוא נעלם כאילו בלעה אותו האדמה!! כמה שניסינו לברר ולמצוא מה קרה לו לא הצלחנו לגלות... ופתאום עכשיו כני רואה אותו כאן בפרומוסקה!", סיפר יואב, "אני מדבר בלחש כי אני לא רוצה שההורים שלי ישמעו... אני רוצה להתייעץ אתכם איך לשתף אותם במה שראיתי..." הוסיף. "וואוו! זה נשמע סיפור הזוי..." שרק שמוליק בהתפעלות, "סתם ככה הוא נעלם?" שאל חיים. "הוא השאיר לסבתא שלי פתק בו הוא כתב שהוא רוצה לקחת תקופה קצרה של חופש מהעבודה

והלימודים, והוא לא רוצה שאף אחד ידע איפה הוא כדי שיהיה לו שקט לבנות את עצמו... סבתא שלי מתפוצצת מדאגה! זה התנהגות כל כך לא מתאימה לדוד שלי יונתן... כולם במשפחה כועסים עליו מאוד, איך הוא יכול

במדור זה תוכלו לנסות לשער מהי ההלכה שמסתתרת בספור נשמח מאד אם תשתפו אותנו במסקנות שלכן.

hebrew@myshliach.com

ההלכה הקודמת:

איסור בורר:

בשבת אסור לברור בין הטוב והרע ולהוציא את הטוב מהרע...

תודה רבה לשלוחים ששלחו אלינו את התשובה:

חסי מנדלזון - קייב
לוי ואליהו סגל - מלטה
יוכבד גולדברג - תאילנד
זעליג ומושקא חבבו - ברוס
יהודית ליצמן - קוריאה
לייבל קאנטור - תאילנד
שלום בער קסלמן - שבדיה
חנה נוגרדי - הונגריה

נוסח/סלסול

לנתר ולקפוז

מגיע יום מיוחד

באזור אץ אל הזאל למעלה.

השמועה מספרת, כי הסיבה לקיום ההתוועדות מצד הרבי, אף שבשנים לפני זה לא נערכה התוועדות מיוחדת בתאריך זה, היא בקשתו של ר' פיניע אלטהויז לקבלת "דמי שדכנות" מצד היות בנו של ר' אליהו חיים אלטהויז שהיה מעורב בשידוכו של הרבי...

כשהיה הכל מוכן נכנס המזכיר לחדרו של הרבי, וכעבור מספר רגעים נצפה הרבי בפתח בית המדרש כשבידו אוזן בכוס, יין ומזונות, והתיישב על מקומו. השעה הייתה, אם תהיתם, רבע לאחת בצהריים.

בסוד אפשר לספר, רבים מהבחורים בבית חיינו שהשתתפו באותה התוועדות, היו לפני תפילת שחרית. בחורים כמו בחורים, לא הזדרזו לסיים את תפילתם, וכיוון שלא ידעו מראש על קיום ההתוועדות הרשו לעצמם לדחות עוד ועוד את מועד התפילה, כיוון שהרבי בלאו הכי יש זמן די והותר עד השקיעה...

אבל לפועל הייתה התוועדות והתפילה מה היא עליה? הרבי, כמובן, ידע זאת ועל כן באמצע ההתוועדות הודיע שאלה שאוחזים אחרי התפילה שיעשו קידוש בכדי לומר לחיים, ואלה שלפני (...) שיאמרו לחיים בלי קידוש...

בפועל כשהסתיימה ההתוועדות נותרו בקושי חמישה עשר רגעים עד השקיעה ועוד היו צריכים

התרגשות עצומה פיעמה בליבות החסידים ככל שהלך והתקרב י"ד כסלו של שנת תשי"ד. באותה שנה מלאו ביום זה חצי יובל שנים מאז חתונת הרבי עם הרבנית, והכל שמחו וציפו שיבוא הרבי ויתוועד.

י"ד כסלו חל באותה שנה ביום השבת. לאחר תפילת ערבית של קבלת שבת נכנסו כמה חסידים לחדרו של הרבי לברכו לכבוד מלאות עשרים וחמש שנה מיום הנישואים, והרבי, כתגובה לברכה, השיב, שכאשר יהיו החסידים שמחים ובריאים - הרי שגם לו זה יסב שמחה רבה.

למחרת בבוקר לאחר תפילת שחרית התקיים קידוש בבית חיינו 770 - באותן שנים הכוונה כמובן לזאל הקטן למעלה - לא התוועדות מיוחדת של הרבי כי אם קידוש פנימי שארגנו חסידים בינם לבין עצמם, מה שגרם לרבים ללכת אחר התפילה לביתם ולא להישאר. בפועל ישבו באותה התוועדות כחמישה שישה חסידים בלבד.

והנה לפתע נעשה רעש והשמועה פשטה כאש בשדה קוצים והפתיע את הנוכחים כולם: הרבי ייצא מחדרו וישתתף עם החסידים בהתוועדות. כמובן שמיד החלה מהומה; השולחנות סודרו מחדש והמקומות נתפסו בין רגע. הקהל אמנם לא היה גדול, כיוון שלא היה ידוע לאיש שייצא הרבי להשתתף בהתוועדות - אך מי שכן היה

קצת מחשבה על הקשר הזה, ובפרט ביום שעליו התבטא הרבי כי היום שגרם את הקשר, צריך לגרום לנו לנתר ממקומנו ולפרוץ בשמחה עצומה, בשירה ובריקודים על גודל הזכות.

לפלא שלא רדקו!

בי"ד כסלו של שנת תשל"ט, ארבעים שנה בדיוק אחורה, ההתרגשות בקהל החסידים לקראת בוא היום הגדול הייתה גדולה ונסערת. באותה שנה מלאו יובל שנים בדיוק מאז החתונה, ומה פלא שהיום צויין בבית חיינו בהתוועדות חסידים עד אור הבוקר, בלימוד תורתו של הרבי ובקבלת החלטות טובות.

מנהל צעירי אגודת חב"ד ר' דוד רסקין ע"ה, כתב לרבי מכתב יום אחרי י"ד כסלו, שבו פירט מי נשא דברים באותה התוועדות ומה למדו ועוד. המענה שניתן מהרבי כתגובה למכתב היה: "ולפלא שדוקא "מרקדין" שהוזכר בפירוש וכמה פעמים (וכאן עשה הרבי סימון והקיף את מילת "החתונה" שהופיעה בגוף מכתבו של הרבי רסקין) לא נזכר כאן".

הרבי עצמו תמה ומתפלא: הייתכן שלא היו ריקודים בי"ד כסלו. מחסידים נדרש לשמוח ביום מיוחד שכזה, עד שזה יגרום להם לקפוץ ממקומותיהם ולפרוץ בריקוד סוחף.

שלוחים צעירים, י"ד כסלו שיחול בסוף השבוע, הוא הזדמנות מיוחדת לכולנו להיזכר ולהתבונן בקשר שיש לנו עם הרבי, קשר עצמי שלעולם לא יכול להתבטל; נתבונן בזכות הנפלאה שנפלה בחלקנו להימנות על צבא השלוחים שעמו כובש הרבי את העולם, ולחוש שביום זה הכל התחיל. נפנה זמן במהלך היום, מן הסתם בעת ההתוועדות שנחגוג עם בני הבית, וכהוראתו של הרבי, נפרוץ בשיר בשמחה ובגיל. לא רק משום שכך ציווה הרבי, אלא גם ובעיקר מפני שכך מרגישים אנו שצריך להיות.

"אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתינו".

להספיק להתפלל גם מנחה עד אז. אבל אלה צרות של בחורים בסוגריים בלבד. וכעת, בחזרה לתוכן ההתוועדות.

מיד לאחר שהתיישב הרבי על מקומו, עשה קידוש, אמר לחיים וצווה לנגן. אחר כך אמר מאמר חסידות דיבור המתחיל "וכל בניך". באמצע השיחות התייחס הרבי לעניין החתונה והתבטא, כי זה היום שקישר אותנו, את הרבי, עם החסידים ואת החסידים איתנו. הרבי הוסיף אז מיד: "ויחד נתייגע ונביא את משיח".

לא סתם מילים

בואו נעצור ונתבונן לרגע במאורעות אותה התוועדות מיוחדת, ובפרט בדבריו של הרבי שהפכו למזוהים מכל עם יום זה - "היום שקישר אתכם איתי ואותי אתכם". אמנם במבט חפוז יש כאן אמירה לכאורה טכנית - זהו היום שבו התקשר הרבי עם הרבי הקודם בקשר אמיץ וחזק על ידי שנישא לבתו מה שגרם שכעבור שנים ימלא את מקומו.

אבל המשמעות האמיתית היא שונה לגמרי, ובואו נעצור לרגע ונתמקד במילותיו של הרבי - היום "שקישר" אתכם אתי ואותי אתכם. אנחנו קשורים לרבי בקשר אמיץ וחזק בל ינתק; עצם זה שנולדנו בדור השביעי מקנה לנו את הזכות הנפלאה הזו, ונוסף על זה זכות היותינו נמנים בצבא השלוחים של הרבי, רק מעצים ומכפיל עשרות מונים את הקשר הזה שבא לידי ביטוי בכל רגע שנמצאים אנו במקום השליחות.

שאלות לשלוחים

בפינה זו תוכלו להפנות שאלות לאחיכם השלוחים.

שאלות בענייני השליחות, שאלות בענייני הלימודים שלכם. ואפילו סתם שאלות כי אפשר.

זהו המקום בשבילכם!!

שאלות ותשובות ניתן לשלוח למייל
HEBREW@MYSHLIACH.COM

